

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci žalobce **M. H.**, zastoupeného Mgr. Štěpánem Mládkem, advokátem se sídlem Krakovská 22, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, 182 12 Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2012, č. j. ZKI-O-82/671/2012-Nov,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou k Městskému soudu v Praze dne 10. 8. 2012 a následně postoupenou Krajskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2012, č. j. ZKI-O-82/671/2012-Nov (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný nevyhověl odvolání žalobce proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště Praha-východ (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 2. 4. 2012, č. j. OR-687/2011-209/10. Tímto rozhodnutím katastrální úřad zamítl námitku žalobce proti změně výměry pozemku p. č. při obnově katastrálního operátu v k. ú. Radonice u Prahy a proti předčasnému vyložení oznámení obnoveného katastrálního operátu s tím, že sporná parcela bude v katastru nemovitostí evidována podle provedené obnovy s výměrou 10.645 m².

Žalobce odkázal na průběh správního řízení popsany v napadeném rozhodnutí. Po skutkové stránce vylicil jako zásadní, že dne 6. 5. 1996 byla mezi jeho matkou a paní V. T. uzavřena dohoda o vypořádání podílového spoluvlastnictví, na základě níž si rozdělily

tehdejší pozemek p. č. na polovinu, čímž vznikl sporný pozemek p. č., který nyní patří žalobci. Rozdělení pozemku bylo zapsáno na podkladě geometrického plánu č. 131-294/95, jehož správnost byla potvrzena katastrem nemovitostí. V průběhu řízení o obnově katastrálního operátu katastrální úřad zjistil v tomto geometrickém plánu nesprávnost, avšak namísto zahájení řízení o odstranění chyby (spočívající v nesprávném výpočtu výměry parcely) podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 167/2012 Sb. (dále jen „katastrální zákon“) a informování vlastníka katastrální úřad bez dalšího výměru pozemku změnil, čímž žalobci odňal 401 m² pozemku, a o to je jeho pozemek menší než pozemek nabytý paní T., byť byla původní parcela dělena na poloviny.

Žalobce poukázal na to, že žalovaný výslovně konstatoval, že došlo k překročení mezní odchylky, která podle něj činila 230 m². Tím byly podle žalobce splněny podmínky podle § 8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, tudíž jej katastrální úřad měl o opravě chyby informovat a v návaznosti na jeho nesouhlas měl vydat správní rozhodnutí napadnutelné odvoláním. V této souvislosti žalobce odkázal na citaci z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 6. 2009, č. j. 9 As 74/2008-75, podle níž *„Pokud by v důsledku nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel došlo k chybám, opraví se podle § 8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona v katastrálním operátu pouze tehdy, dojde-li k překročení mezních odchylek stanovených prováděcí vyhláškou. V případě nepřekročení mezní odchylky se nejedná o opravu chyby v katastrálním operátu ve smyslu § 8 katastrálního zákona, ale pouze o zpřesnění evidenčních údajů katastru nemovitostí.“* Poukázal též na to, že katastrální úřad skutečnost, že měl žalobce o opravě podle § 8 katastrálního zákona vyrozumět, dokonce výslovně zmínil v odůvodnění svého rozhodnutí, aniž by se to ovšem nějak projevilo na jeho postupu. Žalobce je přesvědčen, že ještě před vyložením obnoveného katastrálního operátu mělo proběhnout řízení o odstranění chyby, v němž by se žalobce mohl náležitým způsobem bránit, např. předložit správný geometrický plán respektující dohodu o vypořádání spoluvlastnictví či rozporovat správnost nového zaměření. Protože tak správní orgány nepostupovaly, zkrátily ho na jeho právech, což je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. I v rámci prováděné obnovy katastrálního operátu měly správní orgány respektovat právní tituly vlastnických práv a ne se pouze omezit na zkoumání geometrického plánu č. 131-294/95. Pokud jej žalovaný nyní odkazuje na řešení v součinnosti s paní T. formou předložení souhlasného prohlášení, to již není z důvodu trvalých rozporů mezi nimi možné.

Druhá skupina námitek žalobce brojí proti nedůvodnému zkrácení třicetidenní lhůty stanovené v § 16 odst. 2 větě první katastrálního zákona o jeden týden, kdy termín vyložení obnoveného katastrálního operátu byl oznámen dne 21. 10. 2011, avšak k jeho vyložení došlo již dne 16. 11. 2011, třebaže zákonná lhůta stanoví nejblíží možný počátek vyložení obnoveného katastrálního operátu uplynula až dne 20. 11. 2011. Jedná se o lhůtu stanovenou na ochranu všech dotčených subjektů včetně žalobce, proto argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí tím, že práva obce dotčena nebyla, se zcela mýjí s jeho odvolací námitkou. V návaznosti na tyto námitky proto žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření odmítl správnost žalobní argumentace. Podle § 8 katastrálního zákona nemohlo být postupováno, neboť oprava chyb při obnově katastrálního operátu přepracováním se řídí speciální úpravou v § 63 odst. 3 písm. c) a odst. 6 vyhlášky č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů,

(katastrální vyhláška), ve znění vyhlášky č. 164/2009 Sb. (dále jen „katastrální vyhláška“), která umožňuje její provedení v rámci procesu obnovy katastrálního operátu.

Ve věci se navíc nejedná o chybu způsobenou nepřesnostmi při měření, neboť vzniklý rozdíl ve výměře parcely je způsoben tím, že vyhotovitel geometrického plánu č. 131-294/95 na rozdělení pozemku nenavázal na původní kresbu danou výsledky předchozích zeměměřických činností. Při obnově katastrálního operátu přepracováním se přitom při tvorbě nové mapy postupuje chronologicky od dříve zaměřených údajů k pozdějším a při zjištění, že nová hranice nevychází přesně z hranic původní kresby, se nová hranice do té původní vyrovná postupem přizpůsobení změny mapě stanoveným v bodě 16.26 přílohy katastrální vyhlášky. Vyrovnané body se pak nově očíslovají v záznamu podrobného měření změn při obnově operátu a přidělí se jim kód kvality bodu v souladu s bodem 6.2.8.2 písm. a) návodu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního pro obnovu katastrálního operátu a převod ze dne 20. prosince 2007 vydaného pod č. j. ČÚZK 6530/2007-22 (dále jen „návod ČÚZK“).

Při rozhodování o námitce žalobce žalovaný dospěl k závěru, že žalobce na svých právech nebyl zkrácen, neboť byl o opravené výměře informován během vyložení obnoveného katastrálního operátu a svého práva uplatnit námitky řádně využil. Předmětem námítky přitom byla výměra pozemku jako odvozený a nezávazný údaj, nikoliv geometrické a polohové určení pozemku. Opravená výměra byla vypočtena na základě geometrického určení sporného pozemku souřadnicemi lomových bodů v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální (dále jen „S-JTSK“), jež byly při obnově katastrálního operátu vypočteny v záznamu podrobného měření změn č. 464. Pokud jde o předčasné vyložení katastrálního operátu, žalovaný pochybení připouští, nesouhlasí však s tím, že by žalobce byl reálně krácen na svých právech, neboť proti obsahu katastrálního operátu námitku podle § 16 odst. 3 katastrálního zákona podal.

Řešení vlastní podstaty tohoto případu pak podle žalovaného leží mimo působnost orgánu státní správy zeměměřictví a katastru s tím, že naplnění původního záměru dohody o vypořádání spoluvlastnictví může případně provést na základě souhlasného prohlášení vlastníků všech dotčených pozemků.

Žalobce ve své replice poukázal na to, že z ustanovení § 63 odst. 3 písm. c) katastrální vyhlášky rozhodně neplyne, že by byl vyloučen § 8 katastrálního zákona stanovený postup. Názor žalovaného není podepřen žádným zákonným ustanovením a odporuje i citovanému názoru NSS. Pokud jde o přiznání nesplnění lhůty pro počátek vyložení obnoveného katastrálního operátu, takové pochybení lze podle žalobce napravit pouze jeho opětovným vyložением.

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce podal včas (15. 12. 2011) ve lhůtě 15 dnů od ukončení vyložení obnoveného katastrálního operátu (30. 11. 2011) námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, v nichž namítl nesprávnost nové výměry sporného pozemku s odkazem na oddělovací geometrický plán č. 131-294/95 a skutečnost, že v dané věci následně nikdy nebylo vedeno řízení o opravě chyb. Namítl též předčasnost vyložení obnoveného katastrálního operátu.

Katastrální úřad shromáždil rozsáhlé podklady, mj. i dohodu o zrušení spoluvlastnictví a o vzájemném vypořádání uzavřenou dne 6. 5. 2013 mezi matkou žalobce a V. T., v jejímž čl. III obě strany prohlásily, že za účelem rozdělení svého předchozího spoluvlastnictví k nemovitosti zadaly k rozměření geometrický plán stavební parcely, který je nedílnou součástí této dohody, s tím, že vzájemné vypořádání je podle geometrického plánu následující: Vlastnictví V. T. – pozemek p. č. o výměře 25.377 m² a pozemek p. č. o výměře 11.045 m²; vlastnictví matky žalobce – pozemek p. č. o výměře 25.375 m² a pozemek p. č. o výměře 11.046 m². Výslovné prohlášení o dělení pozemku na poloviny dohoda neobsahuje.

Připojený geometrický plán pro obnovení pozemku ve zjednodušené evidenci vedeného v pozemkovém katastru pod PK 120/1 na v katastru nemovitostí evidovaných parcelách p. č. a pak parcely p. č. a rozděluje na parcely p. č. , přičemž při výpočtu výměr nově oddělovaných pozemků navrhuje provedení opravy výměry pro parcelu p. č. a PK 120/1 podle § 74 odst. 10 tehdy platné vyhlášky č. 126/1993 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění vyhlášky č. 99/1994 Sb. (dále jen „stará katastrální vyhláška“), neboť v souvislosti s výpočtem bylo zjištěno překročení mezní odchylky v důsledku (údajné) chyby v dosavadním katastrálním operátu. Skutečnost, že geometrický plán č. 131-294/95 odpovídá svými náležitostmi a přesností právním předpisům potvrdil svým razítkem jeho zpracovatel J. N., úředně oprávněný zeměměřický inženýr, a soulad očíslování parcel v geometrickém plánu s údaji katastru nemovitostí razítkem potvrdil katastrální úřad.

V grafických podkladech je založen záznam podrobného měření změn č. 131/1996 zpracovaný v rámci geometrického plánu č. 131-294/95, v němž jsou zaznamenány souřadnice očíslovaných lomových bodů v systému S-JTSK, dále snímek katastrální mapy s vyznačenými body hranice katastrálního území a geometrický plán pro zaměření silnice I/10 (dálnice) č. 2246929-68/82 z února 1983.

Další součástí grafických podkladů je pak neměřický záznam č. 515-vlastní/2012 jehož součástí je výkres zhotovený dne 1. 3. 2012 a potvrzený P. Š., úředně oprávněnou zeměměřickou inženýrkou, jenž zachycuje souřadnice lomových bodů a hranice parcel podle geometrického plánu č. 131-294/95 a hranice sousedních pozemků. Jižní hranici parcely p. č. přitom tvoří hranice katastrálních území Radonice u Prahy a Horní Počernice, jež je současně i hranicí Středočeského kraje a Hlavního města Prahy. Z výkresu je zřejmé, že lomové body hranic parcely p. č. vymezené v geometrickém plánu č. 131-294/95 vybočují na jihu z hranice katastrálních území, když tyto body jsou již v katastrálním území Horních Počernic, a na severu z hranic sousední parcely p. č. , na níž je umístěna dálnice D 10, když tyto lomové body se již nacházejí uvnitř hranic dálničního pozemku. Na výkresu jsou zachovány geometrickým plánem vymezené východní a západní hranice pozemku a vymezeny nové lomové body v místě křížení těchto hranic s hranicí katastrálních území a s hranicí dálničního pozemku. V připojené tabulce je pak za pomoci těchto nově vymezených lomových bodů dopočtena opravená výměra parcely p. č. na 10.645 m² s tím, že došlo k překročení mezní chyby, jež činí 230 m². Z grafického znázornění parcely p. č. v měřítku 1:100 a lomových bodů v měřítku 1:20 zpracovaného dne 4. 1. 2012 je dále zřejmé, že jednotlivé lomové body definované v záznamu podrobného měření změn č. 131/1996 zasahovaly do sousedních pozemků od 0,38 m až do 2,29 m.

Poté, co se žalobce seznámil s podklady pro rozhodnutí a blíže již k věci nic neuvedl, vydal katastrální úřad prvostupňové rozhodnutí, v němž podrobně popsal historii vymezení sporné parcely a (hranic) parcel okolních a poukázal na to, že při zpracování obnoveného katastrálního operátu vyšel z vymezení úseku krajské hranice a hranice dálničního pozemku v záznamech podrobného měření změn č. 465 a 30 a v návaznosti na ně vypočetl v záznamu podrobného měření změn č. 464 průsečíky hranic dle geometrického plánu č. 131-294/95 s krajskou hranicí a hranicí dálničního pozemku. Poté určil výměru parcely p. č. , jež s ohledem na kvalitu lomových bodů měla kód kvality 0, a z katastrální vyhlášky určil mezní odchylku pro určení výměry (230 m²), jež byla v tomto případě překročena, neboť rozdíl ve výměře činil - 401 m². Katastrální úřad proto měl během zpracování obnovy katastrálního operátu přepracováním provést opravu chyby podle § 8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona a uvědomit o tom vlastníka pozemku. Přehledný stav evidence výměr parcel před obnovou a po ní byl vyložen při námitkovém řízení. Po podání námitek proti změně výměry katastrální úřad

výměru znovu ověřil a uzavřel, že bylo postupováno podle platných předpisů a metodických návodů, pročež námitku zamítl. Katastrální úřad dále konstatoval, že oznámení o dokončení obnovy katastrálního operátu a o jeho vyložení k veřejnému nahlédnutí odeslal datovou schránkou obci dne 17. 10. 2011 (doručeno následujícího dne), přičemž obec oznámení vyvěsila na úřední desku dne 21. 10. 2011. Katastrální úřad tak 30denní lhůtu obeslání podle § 16 odst. 2 katastrálního zákona dodržel a obnovený katastrální operát byl vyložen v období 16. – 30. 11. 2011.

Proti rozhodnutí se žalobce bránil včasným odvoláním, kde opětovně argumentoval tím, že katastrální úřad měl postupovat podle § 8 katastrálního zákona a žalobce na prováděnou opravu upozornit, resp. měl zohlednit záměr dohody o rozdělení spoluvlastnictví. Podotkl také, že 30denní lhůta podle § 16 odst. 2 katastrálního zákona nemůže být počítána od data odeslání datové zprávy s oznámením katastrálního úřadu obci.

Žalovaný od katastrálního úřadu vyžádal doplnění spisových materiálů (především o seznamy souřadnic bodů hranice dálničního pozemku a kontrolní výpočet výměry parcely p. č.) a v návaznosti na to, poté co umožnil žalobci se seznámit s podklady pro své rozhodnutí, vydal napadené rozhodnutí. V něm uvedl, že katastrální úřad nepochybil, když oznámení obci zaslal včas a tudíž jí umožnil včasné vyvěšení tohoto oznámení v 30denní lhůtě podle § 16 odst. 2 katastrálního zákona. Pokud jde o výměru, žalovaný vypočetl jednotlivé lomové body sporné parcely s tím, že byly převzaty z mapování z roku 1949 a z geometrického plánu oddělujícího dálniční pozemek z roku 1983, resp. byly určeny jako průsečík hranic určených (vadným) geometrickým plánem č. 131-294/95 a hranic plynoucích z mapování z roku 1949 a z geometrického plánu z roku 1983. Na základě těchto lomových bodů byla dopočtena výměra sporné parcely, a protože došlo k překročení mezní odchylky, byla v souladu s § 63 odst. 6 katastrální vyhlášky do počítačového souboru digitální katastrální mapy zavedena nově určená výměra. Žalovaný konstatoval, že katastrální úřad při obnově katastrálního operátu postupoval v souladu s platnými právními předpisy. Pokud jde o námitku, že mělo být vedeno řízení o opravě chyby, žalovaný uvedl, že údaje závazné pro právní úkony týkající se nemovitostí (tj. parcelní číslo a geometrické určení nemovitosti) jsou vedeny v souladu s listinou založenou ve sbírce listin katastru, a proto nebyl důvod k zahájení takového řízení. S ohledem na uvedené tedy odvolání zamítl. Napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 14. 6. 2012.

K výzvě soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. dali oba účastníci řízení souhlas (žalobce výslovný, žalovaný mlčky) s rozhodnutím soudu ve věci samé i bez nařízení jednání. Po ověření včasnosti podané žaloby a splnění dalších procesních podmínek soud přezkoumal napadené rozhodnutí a proces předcházející jeho vydání a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.

Podle § 8 katastrálního zákona katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví chybné údaje katastru, které vznikly

- a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
- b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem (odst. 1).

Katastrální úřad opraví chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést (odst. 2). Opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede katastrální úřad do 30 dnů, ve zvlášť odůvodněných případech do 60 dnů, ode dne doručení návrhu (odst. 3). Oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh

neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí katastrální úřad vlastníkově a jinému oprávněnému (odst. 4). Sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci. Proti rozhodnutí je možno podat odvolání k zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu, v jehož obvodu je dotčená nemovitost (odst. 5).

Podle § 13 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona je obnovou katastrálního operátu vyhotovení nového souboru geodetických informací ve formě grafického počítačového souboru a nového souboru popisných informací katastrálního operátu. Lze ji provést mj. přepracováním souboru geodetických informací.

Podle § 15 katastrálního zákona se při obnově katastrálního operátu přepracováním převádí katastrální mapa z grafické formy do formy grafického počítačového souboru.

Podle § 30 odst. 1 písm. c) katastrálního zákona Český úřad zeměměřický a katastrální vyhláškou podrobněji upraví mj. i činnost při správě katastru a obnově katastrálního operátu.

Podle § 63 odst. 3 písm. c) katastrální vyhlášky, se při obnově katastrálního operátu přepracováním provede též oprava zjištěných chyb v katastru.

Podle § 63 odst. 6 písm. b) za středníkem katastrální vyhlášky se v souboru popisných informací při obnově katastrálního operátu přepracováním v případě digitalizované katastrální mapy u výměr s kódem 0 ponechají dosavadní výměry v případě, že nejsou překročeny mezní odchylky podle bodu 14.9 přílohy, a v ostatních případech se zavedou výměry určené z grafického počítačového souboru digitalizované katastrální mapy.

Podle § 16 katastrálního zákona katastrální úřad vyloží na dobu nejméně 10 pracovních dnů nový soubor geodetických informací a soubor popisných informací (dále jen "obnovený katastrální operát") v obci, v které se obnovuje katastrální operát, k veřejnému nahlédnutí (odst. 1). Obec způsobem v místě obvyklým oznámí termín a dobu vyložení obnoveného katastrálního operátu nejméně 30 dnů před jeho vyložením. Současně oznámí, že obnovený katastrální operát nabude platnosti dnem, který určí katastrální úřad. Vlastníkům a jiným oprávněným, kteří nemají v obci trvalý pobyt nebo sídlo, zašle katastrální úřad oznámení o těchto skutečnostech nejméně 30 dnů před vyložením obnoveného katastrálního operátu na jejich adresu zapsanou v katastru (odst. 2). Vlastníci a jiní oprávnění mohou během vyložení obnoveného katastrálního operátu a ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení, podat námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. O podaných námitkách rozhoduje katastrální úřad (odst. 3). Proti rozhodnutí katastrálního úřadu o námitkách je možno podat odvolání k zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu, v jehož obvodu je dotčená nemovitost (odst. 4).

Podstatou obnovy katastrálního operátu přepracováním je, pokud jde o geodetické informace, převedení katastrální mapy jakožto technického ručně zpracovaného výkresu (analogová forma) do digitální formy, jež je představována číselným vyjádřením katastrální mapy (souřadnicemi jednotlivých bodů a vektory jejich spojnic) zformátovaným do souboru dále využitelného při zpracování počítačovou technikou. Podle zákonného vymezení úpravy obnovy katastrálního operátu přepracováním se tudíž nejedná o změnu obsahovou spočívající ve změně polohy a hranic doposud evidovaných pozemků, jako je tomu v případě obnovy katastrálního operátu na podkladě výsledků pozemkových úprav podle § 15a katastrálního zákona, či v originálním (od původní evidence v zásadě neodvozeném) zaznamenání reálné polohy a průběhu hranic pozemků při obnově katastrálního operátu novým mapováním podle § 13a a § 14 katastrálního zákona. Obnova katastrálního operátu přepracováním je změnou pouze formální, kterou zákonodárce vymezuje jako přepis analogové podoby stávajícího katastrálního operátu do obsahově totožné digitální formy katastrálního operátu.

Byť žádné ustanovení katastrálního zákona nespojuje s obnovou katastrálního operátu přepracováním možnost změny geometrického a polohového určení parcel (tedy změnu hranic a umístění pozemků, tak jak jsou zaznamenány v dosavadním katastrálním operátu), je logické, aby při komplexním přepracování katastrálního operátu pro určité ucelené území byly odstraněny i veškeré zjištěné chyby, neboť jejich existence může po technické stránce v důsledku narušení logických vazeb někdy i znemožnit převedení analogových údajů katastrálního operátu do digitální formy. Pokud jde o jednotlivé dílčí kroky při obnově katastrálního operátu a související činnosti, přenechal zákonodárce jejich vymezení podzákonným předpisům vydávaným ČÚZK jako ústředním orgánem státní správy na úseku zeměměřictví a vedení katastru nemovitostí. Mezi činnosti při obnově katastrálního operátu ve smyslu zmocnění v § 30 odst. 1 písm. c) katastrálního zákona je proto podle přesvědčení soudu třeba zahrnout i provedení opravy chyb zjištěných v procesu zpracování obnovy katastrálního operátu. ČÚZK proto zcela v souladu se smyslem procesu obnovy katastrálního operátu přepracováním jako jeho nedílnou součástí upravil v § 63 katastrální vyhlášky i postup a formu odstraňování zjištěných chyb v dosavadním katastrálním operátu. Vlastní proces vyhlášení obnoveného katastrálního operátu a projednání námitek proti němu pak upravuje opět katastrální zákon v ustanovení § 16. Tímto ustanovením je vlastníkům evidovaných nemovitostí a dalším oprávněným osobám zajištěna možnost procesní ochrany proti obnovou vyvolaným změnám v katastrálním operátu. Ustanovení § 16 katastrálního zákona tak představuje speciální právní úpravu ve vztahu k § 8 katastrálního zákona, kterou je třeba užít přednostně. Nelze proto přisvědčit žalobci, že by provedením opravy chyby v katastrálním operátu, aniž by o tom byl žalobce adresně uvědoměn podle ustanovení § 8 odst. 4 katastrálního zákona, došlo k procesnímu pochybení a porušení jeho práva na spravedlivý proces. Odkaz na toto ustanovení v rozhodnutí katastrálního úřadu je proto nesprávný a zavádějící.

Vlastní postup katastrálního úřadu respektoval zákonnou úpravu představovanou speciálním ustanovením § 16 katastrálního zákona, jež umožňuje brojit proti obsahu obnoveného katastrálního operátu dříve, než se údaje v něm obsažené stanou platnými a závaznými a nahradí údaje dosavadního katastrálního operátu. Zatímco námítka podle § 16 katastrálního zákona jsou opravným prostředkem preventivní povahy, návrh na opravu chyby v katastrálním operátu podaný podle § 8 katastrálního zákona směřuje proti platným (a v případě údajů podle § 20 katastrálního zákona) závazným údajům katastrálního operátu a má tak povahu následného opravného prostředku, jenž navíc není oproti námítkám limitován žádnou lhůtou pro jeho podání.

Pokud žalobce cituje rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2009, č. j. 9 As 74/2008-75, jedná se o pasáž která je sama citací převzatou z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2008, č. j. 9 As 78/2007-118. Oba tyto rozsudky se však týkají řízení o opravě chyby vedeného podle § 8 katastrálního zákona, tj. řízení o následném opravném prostředku proti údajům zaznamenaným v již platném katastrálním operátu. V nich učiněné závěry se tedy týkají odlišného řízení a z citované právní věty nelze dovodit, že by oprava chyby spočívající v opravě výměry přesahující mezní odchylku nemohla být provedena v rámci obnovy katastrálního operátu přepracováním. Koneckonců, pokud by žalobce promeškal zákonnou patnáctidenní lhůtu pro podání námitek podle § 16 odst. 3 katastrálního zákona, nic by mu nebránilo podat v podstatě shodný návrh na opravu chyby podle § 8 katastrálního zákona.

Namítá-li žalobce, že katastrální úřad měl respektovat obsah dohody o zrušení spoluvlastnictví uzavřené dne 6. 5. 1996 mezi jeho matkou a paní T. a neomezovat se pouze na obsah geometrického plánu č. 131-294/95, je třeba jej odkázat na text § 19 a § 20 katastrálního zákona. První ustanovení uvádí, že geometrický plán je neoddělitelnou součástí listin, podle nichž má být proveden zápis do katastru, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do

katastrální mapy (odst. 1 věta první). Geometrický plán musí být ověřen, že svými náležitostmi a přesností odpovídá platným předpisům, a opatřen souhlasem katastrálního úřadu s očíslováním parcel (odst. 2). Druhé z uvedených ustanovení stanoví, že pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru jsou závazné parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území.

Z toho především vyplývá, že katastrální úřad správnost výměr ani přesnost geometrického určení nepotvrzoval, jak tvrdí žalobce, neboť to je úkolem příslušného zeměměřického inženýra. Jak plyne i z výslovného textu na geometrickém plánu č. 131-294/95, katastrální úřad potvrzuje pouze soulad očíslování parcel s údaji katastru nemovitostí. Odpovědnost za přesnost geometrického plánu a za to, zda odpovídá požadavkům objednatele, tak leží na potvrzujícím zeměměřickém inženýrovi, v tomto případě na J. N. (srov. též § 77 staré katastrální vyhlášky).

Dále z toho plyne, že pro zápis rozdělení pozemku je rozhodující právě geometrický plán, který účastníci dohody o zrušení spoluvlastnictví jako nedílnou součást této dohody předkládali, a v něm provedené geometrické určení oddělovaných nemovitostí, jímž se podle § 27 písm. e) katastrálního zákona rozumí určení tvaru a rozměru nemovitostí vymezené jejich hranicemi v zobrazovací rovině. Naopak údaje o výměře oddělovaných pozemků uvedené v čl. III dohody závazným údajem dohody nejsou a katastrální úřad k nim v návaznosti na ustanovení § 20 katastrálního zákona při vkladu vlastnického práva vůbec nepřihlíží. Výměra parcel je údajem dopočteným ze závazného vymezení hranic provedeného v předmětném geometrickém plánu.

Jestliže se pak následně ukázalo, že lomové body vymezené v geometrickém plánu jsou geometrickým plánem umístěny mimo hranici se sousedními pozemky (nota bene dokonce mimo přilehlou hranici katastrálního území a současně kraje), bylo nutné postupovat v souladu s právní úpravou obsaženou v bodě 16.26 přílohy katastrální vyhlášky a chybu opravit postupem tzv. „přizpůsobení změny mapě“, na základě něž jsou hranice parcely stanovené chybným geometrickým plánem vyrovnány tak, aby jejich lomové body vycházely ze stávajících hranic sousedních parcel. Jestliže přitom všechny lomové body předmětné parcely ležely až uvnitř sousedních parcel, je logické, že po vyhláškou vymezené opravě, jež se snaží maximálním možným způsobem respektovat umístění hranic vymezené vadným geometrickým plánem, se nutně výměra pozemku musela zmenšit. Ani tento žalobní bod proto není důvodný.

Stejně je tomu i v případě námitky předčasného vyložení katastrálního operátu. O samotném faktu, že k vyložení obnoveného katastrálního operátu došlo dříve, než uplynula lhůta 30 dnů od oznámení termínu jeho vyložení, není mezi účastníky sporu. Je také zjevné, že takový postup představuje procesní pochybení v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí. Podle ustálené judikatury správních soudů však může důvodně namítaná procesní vada vést ke zrušení správního rozhodnutí jen v případě, že mohla mít vliv na zákonnost takového rozhodnutí (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001-51, č. 23/2003 Sb. NSS, a ze dne 8. 2. 2007, č. j. 2 Afs 93/2006-75). Není totiž důvod rušit rozhodnutí v situaci, kdy je zřejmé, že správní orgán by po odstranění vytýkané vady vydal v dalším řízení rozhodnutí v zásadě shodné (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 80/2010-49). Přitom žalobce se může dovolávat pouze dotčení své právní sféry, nikoliv právní sféry jiných osob.

Jak žalovaný správně podotkl, namítané procesní pochybení žalobci neznemožnilo podání námitek podle § 16 katastrálního zákona, naopak žalobce využil svých procesních oprávnění v plném rozsahu a sám ani neuvádí konkrétní z toho plynoucí újmu, jež by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Právě naopak se jeví, že v případě kasace

správních rozhodnutí a opakování procesu vyložení katastrálního operátu by muselo být ve vztahu k námitkám žalobce opět vydáno rozhodnutí stejného obsahu. Uvedené pochybení tak nemohlo mít ve vztahu k žalobci vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a není tedy ani důvodem pro jeho zrušení.

Lze tedy uzavřít, že napadené rozhodnutí i jemu předcházející procesní postup v soudním přezkumu obstál. V důsledku toho soud žalobu zamítl jako nedůvodnou s tím, že podotýká, že dotčení právní sféry žalobce s ohledem na platnou právní úpravu dle všeho není způsobeno postupem správních orgánů, ale pramení z jeho soukromoprávních vztahů se zpracovatelem vadného geometrického plánu, popř. s paní T. Ochrana formou námitek proti obnovenému katastrálnímu operátu, jímž byla odstraněna chyba způsobená vadným geometrickým plánem, tudíž problém žalobce podle přesvědčení zdejšího soudu vyřešit nemůže.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému pak žádné náklady, jejichž náhradu by bylo možno přiznat, nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. února 2014

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Lébllová